

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Einolpho templario, cap. 57.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

August. par gaudium, vt ait Aug. quod non est intelligendum
l. 22. de de affectione cordium, sed de rebus, de quibus gaude-
ciuitate tur, vnusquisque ibi gaudebit de gloria alterius: Quod
Deic. 30. dotes debeant inæquales esse, dicit Apostolus; Sicut,
 inquit, stella à stella differt in claritate, ita erit & re-
 surrectio mortuorum. APOLLONIVS: De die iudicij
 vellem nunc aliquid certificari. CÆSAR. De die il-
 lo nemo scit, quia dies Domini sicut fur in nocte, id
Mat. 20. est inopinatè & improvise, ita veniet. APOLLONIVS:
1. Thes. 5. Vbi erit iudicium? CÆSARIVS. Super vallem Iosa-
 phat in aëre. APOLLONIVS: Quot erunt ordines in
 iudicio? CÆSAR. Quatuor, quidam, vt summè boni,
 iudicabunt & saluabuntur; summè mali, sine iudicio
 damnabuntur; mediocriter boni iudicabuntur, & sal-
 uabuntur, mediocriter mali iudicabuntur, & dan-
 nabuntur. APOLLONIVS: In qua forma apparebit Chri-
 stus? CÆSAR. In forma serui omnibus apparebit,
 sed glorificata. APOLLON. Exhibebit omnibus eun-
 dem vultum? CÆSAR. Non, bonis apparebit mitis,
 malis terribilis: hoc tibi ostendam per exemplum.

CAPVT LVII.

CIrca hoc biennium sacerdos quidam mortuus
 est in Briseke villa diœcesis Colonienfis, de or-
 dine templariorum, nomine Einolphus, vir sa-
 tis religiosus. Quæ de illo dicturus sum, ipse mihi ore
 suo, non semel, sed saepius recitauit. Cùm adhuc puer
 esset in domo materteræ suæ, infirmatus, sacram cõ-
 munionem suscepit: & cùm se inungi peteret, quibus-
 dam dissuadentibus, dilatum est, sicque sine eodem
 sacramento expirauit. Adfuit & angelus Domini, qui
 dixit: Malè actum est cum puero isto, eo quòd sine
 sacra inunctione obierit, & inunxit eum, iam tamen
 anima egrediente. Egressam verò diuino vultui præ-
 sentauit, quem vultum puer quasi per velamen con-
 templabatur, ei que seuerus valde videbatur. Et ec-
 ce mox diabolus adsuit, qui cùm puerum accusa-
 re vellet, nec causam inueniret, ait ad Deum: Do-
 mine, puer iste obulum germano suo furabatur, nec
 vnquam inde egit pœnitentiam: justus es, & iustè
 judi-

iudicare debes, non dimittes reatum, quia non resti-
 tuit ablatum. Cui Dominus respondit: Velles vt pro
 tantillo puerum hunc damnarem: mea iustitia, non *ApoC. 4.*
 est absque misericordia. Supplicantibus pro anima vi-
 ginti-quatuor senioribus, qui in circuitu sedis erant,
 culpa remittitur, moxque ad præceptum Dei dedu-
 cta in puteum igneum projecta est, in quo tantam
 pœnam pertulit, vt postea verbis explicare nequiret.
 Post horam ab angelo, à quo missa fuerat, extracta,
 iudici præsentata est: cuius faciẽ tunc amoto vela-
 mine perspicuè vidit, tantam familiaritatem, jocun-
 ditatem, atque dulcedinem puero exhibens, vt eam
 deosculari potuisset, si voluisset. Et cùm ante cul-
 pam in humana forma Christum vidisset, post purga-
 torium in diuinitate eundem meruit contemplari.
 Iuxta quem vidit gloriosam eius genitricem in solio
 splendido residentem, & in circuitu eorum multitu-
 dinem Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, A-
 postolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, a-
 liorumque iustorum. Diabolus verò timens animam
 perdere, ait ad Deum: Bonum est vt reducatur ad cor-
 pus, vt ampliùs adhuc tibi seruiat. Cui Dominus re-
 spondit: Hoc non dicis propter eius salutem, sed pro-
 pter tuam nequitia: speras enim quòd per corpus pec-
 cando, cedere possit in partem tuam. Data tamen sen-
 tentia, anima corpori restituitur. Mirantibus cunctis,
 qui aderant, quia per signa, quæ in puero viderunt,
 verbis eius credere cõpuli sunt. Puer verò tũ amore
 tũ timore pœnæ patriã suã deserens, cõuersionis gra-
 tia ad quandã domum ordinis nostri venit, cuius de-
 sideriũ, cũ Conuersus, homo nequã ac superbus, qui
 hospitio præerat, cognouisset, eo audiẽte sic ait: Vide-
 te, quãdo tales garciones monachi fuerint effecti, sta-
 tim volunt esse dñi nostri. In cuius verbis, ad eò puer
 scãdalizatus est, vt à proposito resiliret, & ad ordinem
 reþlariorum se transferret. APOL. Multæ visiones de
 cõsummatione sæculi quotidie recitãtur, nescio si eis
 fides sit adhibenda. CAES. Quia de aduentu Antichri-
 sti, & consummatione sæculi, multi sunt decepti, quæ

de eis audiui, scribere nolui. Fortè, imò non fortè, propter orationes Sanctorum, iudicij tempus differitur, sicut ex sequenti visione colligitur.

CAPVT LVIII

IN Claraualle sacerdos quidam est, Wilhelmus nomine, cuius mentionem feci in distinctione octaua, capitulo quadragesimo-nono: huic diuinitus multa reuelantur. Anno siquidem presenti, cum in oratione staret, factus in excessu mentis, raprus est ad tribunal Christi: ad cuius dexteram, angelum cum tuba stare conspexit, quem Christus clara voce, cunctis cœlestis patriæ exercitibus audientibus, sic allocutus est; Buccina. Quod cum factum fuisset, tam valida erat vox eiusdem tubæ, vt totus mundus quasi folium de arbore tremere videretur. Cui cum secundo diceret; Buccina adhuc semel, Mater misericordiæ Virgo Maria, sciens mundum, si denuo buccinaret consumari, cæteris Sanctis tacentibus, surgens ad pedes filij procidit, & vt sententiã differret, mundo parceret, cum instantia multa supplicauit: cui Christus respondit; Mater, mundus in tam maligno iam positus est, & sic quotidie me suis peccatis irritat, vt vel lætentiam suspendere vel homini parcere merito non debeã. Nõ solum laici, sed etiam clerici & monachi vias suas prorsus corruerunt, & me de die in diẽ offendant. Tunc illa: Parce dilecte fili mi, etsi non propter illos, saltẽ propter amicos meos, personas ordinis Cisterciensis, vt se præparent. Abbates nostri hoc anno, de capitulo generali reuertentes, nobis ista retulerunt. APOLLONIVS: Quantum ex hac visione colligo, valde

Gen. 18. malis prodest iustorum cohabitatio. CÆSARIUS: Si decem iusti fuissent in Sodomis, Dominus multitudini pepercisset. APOLLON. Visio hæc cõcordat miraculo capituli secundi septimæ distinctionis, vbi imago Dei genitricis sudasse dicitur, timore imminentis iudicij. CÆSARIUS: Diem iudicij esse in ianuis, terræ motus per loca, & alia signa, de quibus supra dictũ est, declarant. Sed valde consolatur quod Saluator, his fieri incipientibus, iustos admonet, dicens: Leuate capita